

**проект вноситься
народним депутатом України**

**Заремським М.В.
(посв.№ 403)**

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про реформу територіальних центрів комплектування та сервісну модель мобілізації

Верховна Рада України, усвідомлюючи критичну важливість прозорості системи призову та перетворення територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки з «силового органу» на сервісну, прозору і підзвітну інституцію для підвищення довіри до держави, зменшення корупційних ризиків і підтримки боєздатності сил оборони України, приймає цей Закон.

Стаття 1.

1. Держава декларує прагнення перетворити територіальні центри комплектування та соціальної підтримки з «силового органу» на сервісну, прозору і підзвітну інституцію.

Стаття 2.

1. Держава гарантує для мінімізації «ручного контакту» і корупції запровадження повної цифровізації процесів мобілізації шляхом:

1) переведення всієї взаємодії громадянина і працівників територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки виключно в електронний кабінет військовозобов'язаного;

2) виключного вручення повісток в електронній формі з фіксацією отримання («онлайн-повістки»);

3) забезпечення повної доступності громадянину інформації про його статус, зокрема, чи громадянин придатний до несення військової служби, має відстрочку або перебуває в резерві.

Стаття 3.

1. Держава гарантує запровадження прозорих правил мобілізації шляхом визначення на законодавчому рівні:

- 1) чітких критеріїв призову (щодо віку, стану, спеціальності);
- 2) зрозумілої черговості;
- 3) публічної логіки прийняття рішень.

Стаття 4.

1. Держава гарантує передбачення належних механізмів контролю за процесом мобілізації та невідворотність відповідальності за всі допущені порушення:

1) обов'язкова відеофіксація всіх взаємодій військовозобов'язаних і працівників територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки;

2) створення незалежного органу для оскарження дій працівників територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки та інших осіб, причетних до процесу мобілізації;

3) невідворотність персональної відповідальності працівників територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки за порушення при мобілізації.

Стаття 5.

1. Держава декларує прагнення закріплення за територіальними центрами комплектування та соціальної підтримки в першу чергу сервісної функції, завдяки чому працівники територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки не лише здійснюватимуть функції з мобілізації, але:

- 1) консультуватимуть громадян;
- 2) пояснюватимуть права і обов'язки;
- 3) допомагатимуть з документами.

Стаття 6.

1. Держава гарантує розділення функцій територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки, внаслідок чого окремо здійснюватимуться функції з обліку і адміністрування та окремо функції з прийняття мобілізаційних рішень.

II. Прикінцеві положення.

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Закон України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (Відомості Верховної Ради України, 1993, № 44, ст.416) після статті 3 доповнити новою статтею такого змісту:

«Стаття 3-1. Особливості реформи територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки

1. У процесі реформи територіальні центри комплектування та соціальної підтримки перетворюються з «силового органу» на сервісну, прозору і підзвітну інституцію.

2. Для мінімізації «ручного контакту» і корупції в роботі територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки запроваджується повна цифровізація процесів мобілізації шляхом:

1) переведення всієї взаємодії громадянина і працівників територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки виключно в електронний кабінет військовозобов'язаного;

2) виключного вручення повісток в електронній формі з фіксацією отримання («онлайн-повістки»);

3) забезпечення повної доступності громадянину інформації про його статус, зокрема, чи громадянин придатний до несення військової служби, має відстрочку або перебуває в резерві;

3. Запроваджуються прозорі правила мобілізації шляхом визначення на законодавчому рівні:

- 1) чітких критеріїв призову (щодо віку, стану, спеціальності);
- 2) зрозумілої черговості;
- 3) публічної логіки прийняття рішень.

4. Передбачаються належні механізми контролю за процесом мобілізації та невідворотності відповідальності за всі допущені порушення:

1) обов'язкова відеофіксація всіх взаємодій військовозобов'язаних і працівників територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки;

2) створення незалежного органу для оскарження дій працівників територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки та інших осіб, причетних до процесу мобілізації;

3) невідворотність персональної відповідальності працівників територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки за порушення при мобілізації.

5. За територіальними центрами комплектування та соціальної підтримки закріплюється в першу чергу сервісна функція, завдяки чому працівники територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки не лише здійснюватимуть функції з мобілізації, але:

- 1) консультуватимуть громадян;
- 2) пояснюватимуть права і обов'язки;
- 3) допомагатимуть з документами.

6. Функції територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки розділюються, внаслідок чого окремо здійснюватимуться функції з обліку і адміністрування та окремо функції з прийняття мобілізаційних рішень.».

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дати набрання чинності цим Законом:

розробити та винести на розгляд Верховної Ради України проекти законів України, необхідні для реалізації цього Закону (за необхідності);

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**

